

KILTSI PÕHIKOOI HÄÄLEKANDJA

SÜGIS 2018

Väike-Maarja Vallas alustas tööd noortevolikogu. Väike-Maarja Valla Noortevolikokku kuulub 11 aktiivset noort erinevatest valla piirkondadest. Valitud on ka Noortevolikogu juhatus. Juhatusse kuuluvad: esimees Maris Praats, I aseesimees Eikki Eikkinen ja II aseesimees Eliis Mätas. Noortevolikogu peamiseks tegevusteks on noortele ürituste korraldamine ning nende huvide esindamine valla ja riigi tasandil.

Esimest korda said uued noortevolikogu liikmed kokku 20. septembril 2018. Aktiivsed valla noored kogunesid Väike-Maarja Seltsimajja, et rääkida kodukoha headest külgedest ning kitsaskohtadest. Samuti arutasid nad, mida saaks vallas muuta ning mida selleks teha tuleb. Noored pakkusid välja üritusi, mida koduvallas korraldada. Ürituse eesmärk oli kokku kutsuda Väike-Maarja valla aktiivsed noored, et tutvustada neile Eesti Noorteühenduste Liitu ja noortevolikogu töökorraldust ning põhimõtet.

Järgmisena said noored kokku Rakveres, et arendada meeskonnatööd orienteerumisega ning õppida üksteist paremini tundma. Ühtlasi pidasid nad meeldivas õhkkonnas produktiivse koosoleku.

Hetkel on kinnitamisel noortevolikogu põhikiri ning valmimas on küsitlus noorte heaolu kohta Väike-Maarja vallas. Samuti on hakatud planeerima järgmise aasta sündmusi.

Siret Aleksa

Kiltsi Põhikooli ÕE president

Esimesed lapsed kosmoses.

Ükskord saadeti esimesed lapsed kosmosesse, kus nad käisid läbi kõik planeedid. Merkuuril oli veider see, et maapind oli super kõva, nii, et kui astud, lööd jalad jubedalt ära. Veenusel nad märkasid, et planeet muudab kogu aeg värvi. Siis läksid nad Jupiterile, kus nad võisid hüpata umbes kümne meetri kõrgusele. Nad jõudsid Marsile, kus oli nii külm, et sure või ära. Saturnil oli gravitatsiooni nii palju, et nad said vaevalt liikuda. Nad olid Uraanile jõudnud, kuid nad ei saanud maanduda, sest Uraan oli tarretisest. Neptuunil oli nii palju tulnukaid, et nad ei jõudnudki Maale tagasi, sest nad võeti pantvangi.

Mattias Laukse, 4 klass.

Mina ja kosmos

Kui ma oleks olnud Georg, siis oleks ma kuul uurinud kuu maapinda. Veel oleksin seal ringi tahtnud joosta ja hüpata. Sõber Anniga oleksin mänginud tagaajamist. Oleksin uurinud kas kusagil on vett. Mõned inimesed arvavad, et ka kuul võivad elada tulnukad ja mina oleksin vaadanud, kas leian mõne uue sõbra nende seast.

Kaarel Elmik, 4 klass

Linelli seiklused universumis

Elas kord tüdruk nimega Linell. Ta soovis väga kosmonaudiks saada ning unistas sellest tihti. Ühel ööl nägi Linell unes, et ta oli kosmonaut ja lendas kosmoselaevaga kosmosesse ehk maailmaruumi. Ta nägi, missugune Maa näeb välja reaalselt ja mis värvi see on. Kosmoses seigeldes möödus Linell komeetidest ning pärast komeete jõudis ta Kuule. Ta uuris Kuu pinda ja tegi katseid. Kui vajalikud toimingud tehtud, võttis Linell suuna Marsile. Seal oli palju kive ja ära kuivanud jõe sänge. Linell teadis, et Marsil pole vett, aga arvatakse, et kaua aega tagasi seal siiski vesi oli. Tüdrukul oli kavas ka

kolmas peatuspaik. Ta ei suutnud ära oodata, millal jõuab Jupiterile. Jupiter on nii ilus ja suur planeet, et soovis sinna kauemaks jääda, kui ainult katsete tegemiseks. Aga see polnud kahjuks võimalik, kuna pidi oma koduplaneedile naasma. Kui Päike hakkas loojuma, läks Linell kosmoselaeva ning lendas tagasi Maale. Lennu ajal nautis Linell päikeseloojangut ning mõtles oma seikluse peale. Rohkem ta ei jõudnud oma und edasi näha, sest ema äratas ta üles, et kooli minna. Koolis rääkis Linell põnevusega teistele, mida kõike ta unes nägi ja tegi.

Linell Lusmägi, 4 klass

Koerakivi

Elas kord Kiltsi mõisas valge daam. Tal oli punane koer, kes nägi välja nagu rebane. Daami kutsuti Valgeks Lumehelbeks, kuna ta oli väga õrn ja valge nahaga ja kandis alati valgeid riideid. Ühel ilusal talvepäeval jalutas daam koos koeraga pargis. Koer jooksis allika juurde, kuid daam ei märganud. Äkki kuulis daam, et keegi kukkus allikasse. Ta vaatas enda ümber lootes näha oma koera enda ligidal. Daam jooksis hirmunult allika juurde ja nägi oma armastatud koera, kes oli uppunud jääkülma allikavette. Daam oli kurbusest murdunud ja ei tahtnud süüa ega juua. Koer maeti mõisaparki kivi alla. Ühel päeval läks teenija daami ukse taha, kuid daami toas oli vaikus. Teenija hakkas kartma ja rääkis mõisahärrale. Mõisahärra läks asja uurima, tulemused ei olnud sugugi meeldivad, valge daam oli surnud. Daam maeti koera kõrvale suurema kivi alla. Mõisahärra suri suurest kurbusest. Ka praegu on mõisapargis kaks kivi: suurema alla olevat maetud valge daam ja väiksema all tema koer. Ja praegused õpilased Kiltsi mõisakoolis on näinud daami ja punast koera allika juures jalutamas.

Marleen Danilova

8. klass

Kiltsi lossi valge daam

Kunagi väga ammu elas Kiltsi mõisas üks mõisahärra koos oma tütreaga. Tema tüdrit kutsuti Valgeks Daamiks, sest ta oli näost lumivalge ja talle meeldis kanda üht lihtsat ilusat valget kleiti. Valgel daamil oli ilus punane koer. Koer võis kaugelt tunduda rebasena, kuna koer oli väike ja oranži värvi. Valge daam armastas oma koera väga. Nad olid koos nagu sukk ja saabas, nad ei suutnud sekunditki lahus olla. Ühel päeval juhtus aga kohutav õnnetus: valge daam ja ta punane koer jooksid metsas nagu tavaliselt ja ühel hetkel kuulis valge daam püssipauku. Ta kukkus, vaatas tagasi ja nägi maas lebamas oma armsat punast koera. Ta jooksis oma koera juurde ja puhkes nutma, sest ta avastas, et koer oli surnud. Jahimehed olid koera maha lasknud, arvates, et see on rebane. Valge daam oli nii kurb, et langes depressiooni. Ta isa proovis kõike, et armas tüdrit jälle naerataks ja oleks õnnelik nagu varem. Ta kinkis oma tütrele loomi, riideid, ehteid ja isegi rajas kauni pargi, aga valge daam oli nii õnnetu, et tal tekkis kõrge palavik ja ta suri. Nüüd on valge daam teispoolsuses koos oma koeraga, kuid Kiltsi mõisa pargis on neid ikka jalutamas näha.

Lilli-Ly Hiieleid

8. klass

Koolivägivald – kas müüt või tegelikkus?**Kirjandid filmi „Klass“ põhjal.**

Vaatasime Ilmar Raagi filmi „Klass“ – lugu koolist, klassist, kus peategelasteks olid kaks poissi, keda klassikaaslased igal viisil jõhkralt kiusasid. Poisid ei leidnud väljapääsu ja nad otsustasid kätte maksta – nad lasid oma klassikaaslased maha. See oli väga hirmus ja mõtlemapanev film! Arvan, et kui keegi oleks varem sekkunud, ei oleks see niimoodi lõppenud. Arvan, et ükski inimene ei ole sündinud mõrvariks, selleks võib saada kui keegi sind viimse piirini viib ja sa kaotad pinna jalge alt.

Kas selline filmis kirjeldatud ekstreemne vägivald võib toimuda ka päriselus või on see lihtsalt ulme? Tegemist on vägagi elulise olukorraga, sest on toimunud mitmeid koolitulistamisi, seda isegi sellises hästiarenenud ühiskonnaga riigis nagu Norra. Leian, et tänapäeval on koolikiusamist kindlasti vähem kui näiteks paarkümmend aastat tagasi. Väga oluline on märgata koolivägivalda ja kindlasti kohe sekkuda, et oleks normaalne õppekeskkond, kus võimalik õppida ja kus keegi ei pea tundma hirmu. Usun, et kui kõikides koolides oleks koolipsühholoog, kelle poole oleks võimalik mure korral pöörduda, siis oleks koolikiusamist oluliselt vähem. Probleemid võivad tekkida ka halbadest suhetest sõpradega ja kodusest keskkonnast tingituna. Kui probleemidest ja muredest kellelegi rääkida ja oma muret jagada saaks, siis leiaks ka lahenduse mistahes probleemile.

Olivia Leon, 9 klass

Kas koolivägivald on müüt või tegelikkus?
Ma võin väita kindlalt, et koolivägivald on

olemas ja see on üks suurimaid probleeme koolis. On väga palju lapsi, kes ei taha kooli minna, kuna neid kiusatakse. Kiusata saab nii vaimselt, füüsiliselt, seksuaalselt kui ka sotsiaalselt.

Tahe teisele haiget teha, tunduda „kõvem mees“ kui teised, näidata oma võimu, saada tähelepanu – need on mõned põhjused kiusamiseks. Kuid mitte ükski neist põhjustest ei anna kellelegi õigust kedagi kiusata, sest keegi ei pea taluma kiusamist ega kannatama selle all. Mitte keegi ei pea ega tohigi olla õnnetu, sest teda kiusatakse. Ometi on meie ümber palju noori, kes kanatavad kiusamise pärast. Tavaliselt on kiusamine pikaajaline ja korduv, näiteks alandamine, erinevate teadete ülespanek sotsiaalmeediasse – see kõik võib tunduda väike asi, aga kui see kordub ja kordub, võib see kannatajat viia lausa depressiooni või isegi enesetapuni.

Kuidas aidata kannatajat? Tihtipeale ei julge pealtvaatajad ise sekkuda, sest nad kardavad, et nemad on järgmised, keda kiusama hakatakse. Kui näed, et kedagi kiusatakse, peaks sellest rääkima õpetaja või vanema inimesega, kes saavad olukorra lahendada. Kui ei räägi, jääbki kiusamine kestma ja läheb aina hullemaks. Kannataja ise peaks ka võtma julguse kokku ja abi otsima. Kuigi tihtipeale kannataja ei räägi. Vaid rääkides saab kiusamisest vabaneda.

Õnneks minu koolis hetkel kiusamist ei ole, kuna ma õpin väikeses maakoolis. Enne koolivahetust käisin suures koolis, kus nägin vaimset kiusamist ja sel hetkel ei julgenud ise vahele minna ega sellest kellelegi rääkida. Nüüd arvan, et see oli viga, kui oleksin rääkinud, siis äkki oleks asjad läinud teisiti... Kuid eks me kõik õpime vigadest. Iga inimene on omamoodi, sellepärast siiski ei tohi kedagi norida ega kiusata. Me kõik tahame elada kiusamisvabas maailmas. Siis tee ka sina maailm paremaks paigaks ja ÄRA KIUSA!

Moona Mürk, 8 klass

Kas Ilmar Raagi film „Klass“ on tõsielust või väljamõeldis? Sellele küsimusele mõeldes tekib palju erinevaid küsimusi. Filmis „Klass“ oli palju kiusamist ja vägivalda. Kui päriselule mõelda, siis esmamulje on, et tegelikkus on sõbralikum, aga kui koolivägivallast sügavuti mõelda, siis tundub, et ka päriselus võib nii olla. Näiteks filmis oli välja toodud rohkesti füüsilist vägivalda, mina olen kohanud siiski rohkem vaimset kiusamist. Olen kuulnud ka füüsilisest vägivallast, kuid mitte nii kohutavast nagu filmis oli välja toodud. Filmis oli üks grupp noori, kes peksavad iga päev üht poissi, Joosepit, ainult sellepärast, et ta polnud selline nagu teised. Kuid Joosepil, nagu igaühel meist, on õigus olla selline nagu ta tahab ja tal on õigus teha oma valikuid. Ta ei pea olema nagu teised. Kui keegi veel oleks mõelnud selle peale, mitte ainult Kaspar, siis seda tragöödiat poleks olnud. Kui tüdrukud oleksid vähemalt õpetajatele probleemist rääkinud, siis poleks seda olnud. Minu arvates päriselus ei esine nii kohutavat kiusamist ja mina isiklikult pole sellega kokku puutunud, arvan, et see film on pigem liialdatud. See on hea, et võin arvata, et filmi tegevus on liialdatud ja päriselus pole nii juhtunud. Ma ei tahaks seda kohata päriselus!

Darja Borissova, 8 klass

Vaatasin Ilmar Raagi filmi „Klass“, milles oli väga palju koolivägivalda.

See film tkitas minus erinevaid mõtteid ja küsimusi

Miks Joosep ei rääkinud direktorile või kellelegi ohe ära, et teda kiusatakse?

Miks ta eirääkinud sellest oma vanematele, vaid nad pidid teada saama direktorilt?

Miks Kaspar ei rääkinud sellest kellelegi peale seda, kui ta Joosepit kaitsma hakkas?

Miks Joosep politseisse ei pöördunud?

Ma arvan, et Joosep ei rääkinud mitte kellegi sellepärast, et ta kartis, et saab koolis veel rohkem peksta ja sellepärast otsustaski vaikida. Ka kodus ei kuulanud teda keegi, isa hoopis ähvardas teda. Joosep lootis, et saab kooli ära lõpetada ja siis mujale õppima minna.

Arvan et Kaspar ei mõelnudki sellele, arvates, et keegi ei tule nagunii appi.

Filmi lõpus ähvardas Andres Kasparit noaga ning kaks poissi hoidsid Joosepit kinni ja Andres käskis Kasparil ja Joosepil teha kaamera ees väga alandavat asja. Selle peale sai Kasparil ja Joosepil viimane närv otsa, ning järgmisel päeval tõi Joosep kaks relva kooli, ta võttis need kooli ees välja ja andis ühe Kasparile. Nad kõndisid kooli sisse ning Kaspar käskis ühel õpetajal politsei kutsuda. Nad kõndisid edasi sööklasse ja siis läks laskmiseks. Nad lasid kõik, kes neid kiusanud olid, maha ning surma sai ka paar süütut. Ning peale seda seisid Joosep ja Kaspar üksteise vastu, et ka ennast maha lasta. Joosep luges kolmeni ning nad pidid ka ennast maha laskma. Joosep tegi seda kuid Kaspar mitte.

See tekitas minus selliseid mõtteid, et miks nad näiteks kooli ei vahetanud, et sellisest olukorrast pääseda. Ja ka see polnud õige, et lähevad lihtsalt kooli relvadega laskma.

Lõpp tekitas selliseid mõtteid, et see kiusamine oli ikka väga julm ja need kiusajad ikka läksid väga üle piiri.

No Joosep ja Kaspar oleks võinud ikka teisiti käituda, samuti oleks võinud ka kiusajad teisiti käituda. Filmi lõpp oli kindlasti väga julm.

Kerdo Kuusmaa, 8 klass

Kiltsi mõisa suur tamm

Kiltsi mõisas elas mõisapreili. Kord tuli mõisapreilile külla üks nägus noormees, kes tõi talle kingiks tammepuust südame. Mõisapreilile meeldis see kink väga. Kuid kui ta selle kätte võttis, kostus selle seest mingi imelik klõbin. Ühel ööl ärkas mõisapreili mingi kolina peale üles ja suureks üllatuseks nägi, et puust süda oli maha kukkunud. Kui ta selle kapi peale tagasi pani, kostus hää: "Lase mind vabaks, lase mind vabaks." Mõisapreili kohkus väga ja mõistis siis, et selle puust südame sees on selle südame kinkinud poisi hing. Mõisapreili küsis, et kuidas ta saaks südant vabaks lasta. Hää ütles: „ Pane mind mõisa ette maasse!“ Mõisapreili mattis siis südame maha ja silmapilkselt kasvas sinna suur tamm. Nii tekkiski Kiltsi mõisa ette suur tamm, mis kahjuks on oma aja ära elanud ja tänaseks on temast järel vaid känd. Aga igal jaaniööl olevat sealt raha leitud, kui vaid õigeid võlusõnu öelda teadsid!

Marcus Rasmus Nikker, 8. klass

Punase koera kivi

Kiltsi lossi ajalugu põimub kaugesse aega. Kiltsi lossis elas mitu sajandit tagasi Valge Daam, kellel oli punast värvi koer. Valge Daam armastas väga oma koera ja käis temaga tihti lossi iidses pargis jalutamas. Ühel tavalisel päeval läks ta jälle koeraga jalutama. Nad kõndisid läbi ilusa Kiltsi mõisa pargi metsa poole. Küla jahimehed olid ka suundunud metsa, et jahti pidada, nad küttisid sigu. Jahimehed märkasid, et metsas on rebase siluett ja nad lasid ühe lasu. Koer kukkus maha. Valge Daam jooksin kohale ja oli juhtumist väga ehmunud. Ta laskus põlvele ja vaatas oma koerale silma. Koer tegi oma viimaseid hingtõmbeid ja läks taevasse. Valge Daam oli väga-väga kurb. Armas punane koer maeti Kiltsi lossi ilusasse parki kivi alla. Valge Daami elu muutus väga igavaks ilma koerata ja ta leinas oma koera väga. Valge Daam otsustas oma elust lahkuda ja hüppas lossi tornist alla, sest ta oli väga kurb, et tema koer ära suri.

Punase koera kivi on siiamani Kiltsi lossi pargis. Seda saab käia vaatamas ka tänapäeval.

Romet Belov, 7. klass

Valge daam

Elas kord Kilti mõisas tüdruk nimega Valgeke, elas seal koos oma vanematega. Valgeke oli kaunis noor neiu, tema nahk oli lumivalge nagu portselan ja juuksed musta mulla karva ning silmad olid helehalli tooni. Kõik imetlesid tema ilu ja daamilikku käitumist. Kui Valgeke sai 15-aastaseks, kinkisid ema ja isa talle armsa väikse koerakese. Nimeks pandi talle Lord. Lord oli punakat värvi ja salapärase roheliste silmadega koerake.

Valgeke ja Lord kiindusid teineteisse esimesest silmapilgust. Ei möödunud ühtegi päeva kui nad ei oleks käinud koos jalutamas Kilti mõisa pargis. Lemmikkohaks oli neil seal kaks kivi, kus Valgeke istus ja laulis Lordile. Lord ei jäänud neist sammugi maha, hommikuti äratas Lord Valgekese voodi ees seistes ja rõõmsalt haukudes. Kui Valgekesel olid klaveritunnid, siis koerake istus klaveri all ja kuulas vaikselt. Nii hommiku-, lõuna- ja õhtueine söödi koos. Unele suikus Lord kui Valgeke talle raamatut luges. Ühesõnaga nad olid lahutamatud kaaslased.

Ühel hommikul aga Lord oma rõõmsa hakumisega Valgekest ei äratanud. Koerake oli kadunud. Kuhu? Seda ei teadnud keegi. Kogu mõisarahvas otsis kaks nädalat tulutult Lordi. Valgeke oli väga lõõdud ja kurb, tal kadus söögiisu ja ta aina nuttis. Kuid ühel hommikul kuulis Valgeke Lordi mõisa pargis rõõmsalt haukumas. Neiu vaatas õue ja nägi üllatunult Lordi. Suure kiiruga tormas ta välisukse poole. Aga õnnetuseks libistus ja kukkus trepist alla. Valgeke kaotas teadvuse ja lamas kolm ööd-päeva teadvusetult voodis. Kaduma läinud Lord ei lahkund hetkekski tema kõrvalt. Kahjuks Valgeke suri ja Lord suurest kurvastusest ei suutnud samuti ilma temata elada ja suri mõni päev hiljem.

Sellest ajast saadik on Kilti mõisas nähtud kaunist neidu koos koeraga. Mõisarahvas hakkas Valgekest valgeks daamiks kutsuma, kes käib nüüd ööhämaruses koos oma truu koera Lordiga mööda mõisa ruume ja laulab pargis.

Crystal Speli Lõhmus, 7. klass

Kuidas sattusid Kiltsi mõisa parki viinamäeteod

Elas kord üks vaene perekond, kes tegi päevad läbi rasket tööd, aga rikkus ei tulnud ega tulnud nende perre. Ühel päeval sai pereemal kõrini sellest, et peab kogu aeg tööd rügama aga kasu ei midagi. Pereema otsustas vanapagana käest rikkust paluda. Nii läkski pereema täiskuuööl Kiltsi mõisa parki vanapaganaga kokku saama. Selleks, et vanapagan perele rikkust annaks, pidi naine andma enda kolm juuksekarva ja vastu võtma vanapagana ülesande. Vanapagan andis naisele ülesandeks 360 päeva pärast täiskuuööl parki tagasi tulla koos korjatud 156 viinamäeteoga. Naine oli nõus ning sai suure pajatäie kulda. Perekond nautis süllelengenud rikkust ja nad ostsid endale mõisa, hobused, tõllad, uhked riided ja sõid iga päev seda, mida hing ihaldas. Kuna tööd nad enam tegema ei pidanud ja võisid laiselda päevast-päeva, siis ununesid ka antud lubadused ja nad muutusid väga laisaks ja lohakaks. Kui 360 päeva mööda läks, otsustas pereema, et ta ei lähe vanapaganaga kohtuma, mõeldes, et mida vanapagan talle ikka teha saab. Vanapagan sai aga väga vihaseks ja ühel päeval, kui perekond rõõmsalt pargis jalutas, muutis ta perekonna viinamäetigudeks. Sellest ajast peale elavad Kiltsi mõisa pargis suured viinamäeteod.

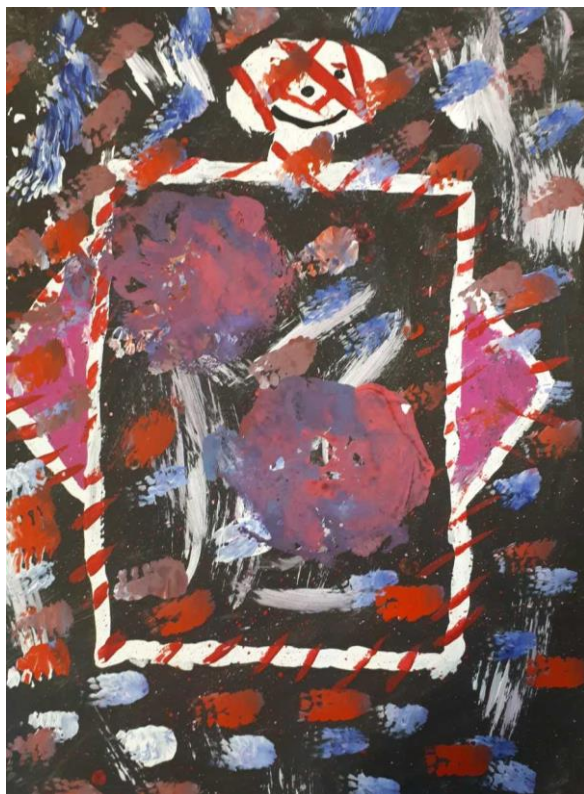
Moona Mürk, 8. klass

Võtmekujuline allikas

Kiltsi loss oli väga suure ja ilusa pargi sees. Pargis kasvas palju suuri ja võimsaid puid ja õitsesid ilusad lilled. Aias elas ka palju laululinde, kes alati laulsid ja olid väga rõõmsad. Aga muidugi ei puudunud sealt ka harakapere. Kus on läikivaid asju, seal on ka harakapaar. Nad armastavad läikivaid asju ära võtta ja need oma pessa viia. Suures lossis elas mõisniku perekond. Nende perekond ei olnud väga suur, neid oli peres neli. Ema ja isa, tütar ja poeg. Neil oli ka väike kutsikas nimega Roki. Kuna nende perekond oli rikas, siis oli ka mõisaproual palju kullast ja hõbedast ehteid. Ehted asusid lukustatud laekas. Kord oli mõisaproua unustanud läikiva võtme lauale. Sel ajal juhtus olema aga proua toa aken lahti. Uudishimulik harakas oli aknast mööda lennates näinud laual läikivat võtit. Loomulikult himustas ta seda võtit endale ja napsaski läbi lahtise akna võtme noka vahele, et seda pessa viia. Kuid oh häda, lennul oma pessa kukkus raske võti noka vahelt maha. Kukkudes tekkis aga parki auk, millest tekkiski võtmekujuline allikas. Ja see on Kiltsi lossi pargis siiamani.

Amanda Syla, 7. klass

OMALOOMING

„Minu kratt“ – Riko Tobreluts, 9.klass

„Minu kratt“ – Lilli-Ly Hiie laid, 8.klass

„Minu kratt“ – Crystal Speli Lõhmus, 7.klass

„Päeva täidab ...“ – Siret Aleksa, 9. klass

Intervjuu Merettega

Merette Möldre lõpetas kevadel 2018 Kiltsi Põhikooli kiitusega ja saavutas eelmisel õppeaastal märkimisväärselt palju kõrgeid kohti ainealastel olümpiaadidel nii maakonnas kui ka vabariigis. Merete jätkas sügisel õpinguid Tartu Hugo Treffneri Gümnaasiumis.

Kuidas läheb uues koolis?

Alustasin uut õppeaastat nõ Eesti raskeimas koolis ehk Hugo Treffneri Gümnaasiumis. Hetkel veel tundub, et läheb väga hästi ning olen väga rahul oma klassi, kooli, õpetajate ning hinnetega. Kool tundus esialgu palju raskem, kuid nüüdseks olen kiire tempoga ära harjunud.

Missugused õppeained on kõige raskemad ja millised kõige huvitavamad?

Minu arvates on kõige raskem õppeaine hetkel keemia, mida õpin süvendatult ning igas tunnis võtame palju uusi teemasid, mida peab ka kodus põhjalikumalt õppima. Ka bioloogia on raske, sest õpetaja on väga nõudlik ning jätab kodus pidevalt iseseisvalt uusi teemasid õppida. Ka bioloogiat õpime süvitsi, mis tähendab, et mõni asi peab olema detailideni selge.

Huvitavaimaks on hetkel kujunenud etiketiõpetus, mis tegelikult on inimeseõpetuse osa. Õpetaja on väga tore ning aus/karm. Ootan igat tundi alati! Õpime seal põhiliselt etiketti: käitumine, suhtlemine jne, ning kursuse lõpus läheme ka restorani sööma, kus saame täielikult rakendada kogutud teadmisi. Oleme õppinud lauda katma, erinevaid lipsusõlmi tegema, tervitama, jopet seljast võtma, kõnnakut jne.

Mulle meeldib ka matemaatika, sest õpetaja seletab hästi ning tund möödub alati kiiresti.

Ka ajalugu on kujunenud lemmiktunniks, on huvitav ja tunnid mööduvad kiiresti ning õpetaja seletab väga põhjalikult ning põnevalt. Meeldib ka see, et ajalooõpetaja ei jäta meile midagi kodus õppida.

Kas uues koolis on õpilased samasugused nagu Kiltsi Põhikoolis?

Hugo Treffneris on täiesti teistsugune õhkkond ning õpilased keskenduvad õppimisele oluliselt rohkem kui Kiltsi põhikoolis (minu arvates). Meil on koolis ~540 õpilast. Ka on õpilased

vanemad, sest tegemist on gümnaasiumiga. Meie koolis osaletakse rohkem erinevates projektides, programmides, võistlustel, olümpiaadidel jne. Meil on koolis väga kirju seltskond.

Kuidas on korraldatud õppetöö?

Õppetunni pikkuseks on 75 minutit ning kõik tunnid on väga sisukad. Õppemeetodid on väga erinevad, mistõttu on tundides väga harva igav. Kirjanduses arutame tihti loetud raamatuid, istume ringis ja arutame, mõnikord loeme ka tekste ja siis arutame. On ka võistlusmomentidega ülesandeid ja rühmatöid, mis nõuab palju suhtlemist ja seetõttu oleme saanud klassiga lähedasemateks. Klassis on meid 36.

Kas kodus õpid kaua?

Päevast ja tunniplaanist oleneb, kas õpin kodus kaua või vähe. Mõnikord õpin ka lausa öösel, mõnikord saab 1-2 tunniga hakkama. Õpin siiski enamasti kaua, vähe õppimist tuleb ette harva.

Mis ainega läheb kodus õppimisega kõige kauem aega?

Kõige kauem aega kulub kodus keemia õppimisele, sest mõnikord peab lausa iseseisvalt uue aine omandama ja palju ülesandeid lahendama.

Kas osaled ka aineolümpiaadidel?

Ei ole veel kindel, kas osalen sel aastal aineolümpiaadidel, sest võibolla võtan selle aasta rahulikult ning keskendu koolile. Aga võibolla võtan osa mõnest, eks aeg näitab.

Kuidas elu Tartus on ja kuidas veedad vaba aega? Kuidas puhkad?

Elu Tartus on normaalne, olen ära harjunud. Hommikuti lähen bussile ja pärast kooli jälle bussile, et koju sõita. Oma vaba aega sisustan õppimise, kokkamise ja lugemisega. Lähiajal kavatsen mingi trenniga liituda. Armastan kaua magada ja seega lähen tihti enne kümmet magama. Puhkan magades, koristades või lugedes.

Kas loed ka raamatuid?

Ikka loen raamatuid, nendest ei pääse. Hetkel pean lugema vähemalt ühe raamatu nädalas (kirjanduses on ette nähtud) ning mõnikord lisaks ka vabalt valitud raamat.

Kuidas hommikuti ärkad?

Hommikuti ärkan äratuskellaga. Olen juba kord ka sisse maganud, see juhtus teisel koolipäeval, aga õnneks jõudsin ikka õigel ajal kooli. Buss läheb 7.26, aga ärkasin 7.36.

Kuidas sa sööd, kas teed ise süüa?

Söön nagu tavaliselt – lõunasöök on koolis, mis on ka tasuline (70 senti). Hommiku- ja õhtusöögi teen kodus ise.

Kas igatsed kodu järele? Kas tahaksid elada kodus ja käis Kiltsi Põhikoolis?

Mõnikord ikka igatsen, sest Tartus pean kõik toad ise ära koristama ning endale ka ise alati süüa tegema. Kindlasti igatsen veel aegu, kui elasin kodus ja õppisin Kiltsi Põhikoolis, sest siis oli kõik palju kergem.

Kelleks tahad saada?

Mul pole veel õrna aimugi, kelleks tahan saada. Eks gümnaasiumi ajal selgub.

On sul mingi suur unistus?

Ma arvan, et minu suur unistus oleks lõpetada HTG kuldmedaliga ning saada kunagi töö, mis mulle meeldiks.

Soovitan kõigil pingutada ning miks mitte ka HTG-sse õppima tulla, sest kogemus ja teadmised, mis sellest koolist saab, on pingutust väärt!

Intervjuu õega tegi Rander Möldre.

„Tahan süüa“ – Olivia Leon, 9. klass

Omaloominguliste luuletuste konkurss

„KIRI JÕULUVANALE“

Luuletus peab olema enda tehtud.

Luulekonkursist võivad osa võtta

1.-8. klassi õpilased, oodatud on ka õpetajad!

Vanusegrupid on:

*1.-3. klass

*4.-5. klass

*6.-9. klass

*Õpetajad

Luuletuste hindamine toimub viiepallisüsteemis.

Hindame:

*sisu

*õigekiri

*looming

Hindavad 9.klassi õpilased.

Luuletusele peab olema märgitud klass ja varjunimi, õpetajatel varjunimi ja „Õpetaja“.

Luuletuse esitamise tähtaeg on hiljemalt 14.detsember kella 10.00-ks.

Võitja kuulutatakse välja 18.detsembril.